

Kde domov můj?

Domov je nejposvátnější paměť mého dětství, mé první kroky, první slovo, vzpomínky na vše, co bylo nejlepší a nejčistší. Kdy se řekne domov, každý si představí svoji rodinu, lásku, bezpečí a důvěru. V našich duších je domov oltář, před kterým klečíme, oči zalité slzami štěstí a bolesti, touhy a lásky. Vzpomínky strávené v dětství vždy zůstanou v našem srdci a vždy nás budou doprovázet.

Co pro mě znamená domov?

Domov je pro mě svaté místo, kde mi rodiče dali život, kde mě vychovali, kde mě naučili, co je dobré a špatné.

Můj domov je v Moldavsku.

Moldavsko je domovem mých předků, ale také místem, kde se cítím nejlépe.

U nás se říká, že rodičovský dům se nikdy neprodává, a já s tím souhlasím. Mám ho ráda, protože tam můžu být sama sebou, dělat všechno, co mi prochází hlavou. Je tam krásná příroda a čerstvý vzduch. Tohle všechno mi chybí. Musela jsem z rodinných důvodů odjet do České republiky. Z počátku bylo zajímavé poznávat českou kulturu, ochutnávat tradiční jídla, chodit po památkách, poznat něco nového. Po nějaké době jsem však měla zvláštní pocity, nechtěla jsem nic. Kromě jediného: jet Domů. Tehdy jsem pochopila, co pro mě domov znamená.

Domov bude vždy zachován v mé duši s nejčistšími vzpomínkami, jsou to vzpomínky na mé sladké dětství. V mém srdci budou hořet nadále jako malý plamínek ohně.
